

Tumalan Rauhan

ehimifest /

JEsuren Beren

Sowinnon kautta /

Jotisen parannuren ja
elävän uscon järjestyksä ;

Niin myös

Hengellisestä Sodasta

Ja voitosta ;

Rauhallisudesta ihmisten kanssa
Yhteises ja welhelliges rakkaudes ;

Ja

Rauhan Ruhtinan JEsuren tulemis-
sesta ja valmistuksesta siben ;

Neuvoji / waroitukseji / ja ylös ke-
hoitukseji / Seikemän Hengellistä wirt-
tä / Jotca / tarpellisen ylitse cahomisen
jälke, tämä otollisena ulkonaisē rauhan aikana
Helundain aicana Wuhma 1750.

On prättiijn andakul

Turun Einnan Seuracunnan opettaja ja
Saarnamies,

ABRAHAM ACHRENIUS.

LIIVISA, Pränd. J. S. K. M. W. d.

Ensimmäinen Wirsi.

Rauhattomuudesta Jumalan kanssa synnin rakaudes
ja noudattamises sillä lawalla tiellä, josta wi
helidises ja sängen waarallises tilas caieki su
ruttomat ja synnin orjat seisowat. ynnä ois
kehoituksen ja neuwon kanssa Jumalan rauhaa
Herran pelwosa ehumän.

Weisatan cuin: O surutoin. 1c.

1.

Syndinen, cuin vielä elät lihas,
Sun lihas himois: Jumal ombi woi
has Su wastan, ja etts Herran
pelcoon tul', Waieks olet tisein Herran
duomtoist euull.

2. Wanhurskas Jumal on ja synnit co
sta; Ei eucan woi sit' helwettistä nosti, Joo
Herran wihald sinn' on syhätty, Duomitt
cuin iteu siel ei lyhenny.

3. Eus malda mieles, cas mit ombi Tai
was, Jumalan wiha, joca saatta waiman,
Ja poltta alas hamaan helwettiin, Siell syn
nin orjat saadan caieki kuu.

4. Älä siis synnis pyri, älä juore Eit'
lawia tiet', joo helwettihin juore: Nous rlois
Sies

Sielu, nous jo murheseen: Cuing' rauhan
käytäisit Jumalan.

5. Ei synnin tuostio sull' ann' yhtän rauha,
Sen duomio kerran tyllä tunnos pauha;
Ei synnin mafetus siel lievitä, Cus' wihan
catterus on repimä.

6. Al ajattel, mitk' synnit minu waiwais,
Min toivon olen ilon ität tairwais; Waan
johdat mielees: ett se lamia tie Ei tairwan
puolengan sun Sielus wie.

7. Se toivo on sull' cuollut, tyhjä, turha,
Joc' wie sun Sielus autudesta harhan: Se
toivo hukku, cose' se pimä hō Ynn liekin
cans sun Sielus ymbär hō.

8. Sill' cadotus sen lamian tien on lop-
pu; Waic' ei sull' wilelä ole ollut hoppu Site
tlestä käändy: walhe, kirus, Woi yrin
olla sinull cadotus.

9. Se turha meno, turhat sanat caic'ki
Ja itstat puhet; waic' sull' ne on leic'ki, Ne
sull' jo tule' sadan kertaisex Min synnit jo
ta päimä hirmuisex.

10. Sun mieles on siin' uscotoin ja rōne-
tiä, Ja wahwast' uscost' siet' wiel' itzens' öy-
tä, Waic' Herran sanan pelco sydames
Ei löhdy yhtän wähä paatunes.

11. Mitk' sala synnit siet' wiel' monda nou-
ta, Jote' synnin wenheis' helwettihin souta,
Cuin owat, ylpä mieli, coreus, Juopumus,
hecuma, ja hauteus.

12. Wiel' wäärtys, pilca puhet, wihä
mielt, Jolls' lähimmäises aivan useta nie-
let;

let; Mailman räckaus ja ahneus, Suru-
toin meno, waino, cateus.

13. Jumalan pelwon puute, epäusko, Se
wäärä lohdutus; etts' tunne tuseaa, Waick
pirun cura suus on malattu, Pyhyden
pyhyndö perät salattu.

14. Jumalan räckaus, ja wahwa turwa
Ei sinus lö. dy: oma turwa surma Sun
sielus aht; etts, tunne Jumalat Eläwäs
tunnos ilman taucomat.

15. Jumalan sanan ylönceage, miha To-
ruutta waistan asu synnin libas, Niit siinä
seurat: Heran pöhydel tuot Sen sydämen,
cuins muullois synmill suot;

16. Sen suun, cuins firourel aina täy-
tät, Nän tallaman sun jalkas aina täytät
Jesuxen woken sinun talcas all; Nans uho-
rat aina sielus cuolemall.

17. Jätmen iteu tämän päälle seura,
Cuins seurat sitä julma talpeura, Cuih
rauhan Jumalan canß' häwittä, Ja syn-
nin tien sun etees lewittä.

18. Ah! Käänny, käänny, Sielu, rau-
ha est Jumalan canß', kätut, jo synnin
pääst, Jo lähde sielu armo kerjämän, Ja
synnin sieste calkist erämän.

19. Sun castes rauhan aica olet rickon,
Ja surutoin pois rauhan tiestä liickun; Saa
käänny rauhan tiestä erimän, Jesuxen su-
loist rauha löntämän.

20. Jumalan rauha wiell sull ombi tar-
jon, Etts' saisit lewon, hänen sipas war-
jon

son, Cui on wankurscauden auringo, Ei tä
sä kelpa oma ansio.

21. Sun tunne rauhattomut syndis täh-
den, ja pelkä Herraa; sinun tecos näh-
dän, Caic' sildä silmäld' cuin on taiwasa,
Caic' synnit tehdyt tiesä lawiasa.

22. Sun costos tule, määrätt' ombi aica,
Jos etts' sä käännny, tarcolett' on paicka,
Jos sinä hucut euollos joudu siis. Ja käänn-
ny Herran tygö kynnclis.

Esa. 48: v. 21.

Jumalattomalla, sano Herraa, ei ole
le rauha.

Rom. 3: v. 17, 18.

Ei he rauhan tietä tundenet. Ei ole
Jumalan pelco heidän silmäins edes.

1. Thess. 5: v. 5.

Sillä cosca he sanowat: nyt on rau-
ha, ja ei mitän hätä, silloin cadotus
lange ätist heidän päällens. nijncuin ra-
scan waimon tipu, ja ei he suingan saa
paeta.

Luc. 19: v. 42.

Jos sinäkin tiedäisit, nijns ajattelisit
tosin tällä sinun ajallas, mitä sinun rau-
haas fopis. Mutta nyt owat ne tättes-
tyt sinun silmäins edestä.

2. Cor. 5: v. 20.

Uijn olemma me Christuren puo-
lesta käästyläiset: Sillä Jumala neuwo
meidän cauttam. Uijn me rucoilemma
siis

siis Christuksen puolesta, että te Jumalan kanssa sovitta.

I. Pet. 3: v. 10, 11, 12.

Joka elä tahdo, ja hyviä päiviä nähdä, hän hillitkän kiellensä pahudesta ja huullensa wilpi puhumast. Hän wälttäkän paha, ja tehtkän hywä: ehitkän rauha, ja noudatacän sitä. Sillä Herran silmät ovat wanhurscasten päälle, hänen corwans heidän rucourisans: mutta Herran caswo on pahantekioita vastaan.

Toinen Wirs.

Synnin euvman ja rauhattomuuden tundesista herawaisen ja käändywaisen Sielun tykönä, murheseen syndins ja wiheljäsydens ylike, unna taroxtaren kanssa sen pikian rauhan perusturen, järjestyren ja walicappalitten oikein pänttämiseen.

Weis. cuin: Ah Herra älä wihahas. 2c.

S Mielun on sen walam saan' Eit syndi synnit tundu, Ah cuingan olen Jumalan, Nän cauwain cuin mä undun, Min synnis olen mielellän, sydämet enä tiedellän, Ja toisa wihoitannut.

2. Ne synnit joit en ensingän Mä syndin pitän coscan, Nyt sawuttawot sydämen, Saattawot suuren tustan: Ne synnit joit ain wihodin, Nyt otta tondon sangix kün, Uherawot Herran wihal.

3. Ei todistusta tarwita, Sil tunnon maalos

lös nähty, Eose peite nyt poisotetan, Mit
ennen tundo teki Sen sorian mielen wäär-
des, Pimeen siteis käreis, O armahd
Zumal päällen!

4. Ynn syndein cans' on duomio Mun tun-
nosani tuima, Mun syndein oma ansto Pois
otta caiken woiman, Täll pelwol ja wapi-
stuxel Zumalan wiha uhca wiel, Wanhur-
saudens näyttä.

5. Sijn lihan mieles cuoletin Mun Sies-
lun, sulin tairwan, Zumalast igen eroitin,
Zellen saetin wairwan; sill synnin myrköl
catteral, Quin Sielun cuollol cauhial Pois
sulke tairwan ilost.

6. Ei rauha ole sydämes Nyt minun
syndein tähden, Petoren rauha synnin ties
Cukistu caickein nähden: Sill' sielun on nyt
murheseen, Quin lindu sidottu paulaan, O
Zesu, armahd päällen!

7. O Zesu, weres-sowindos Kristin pääll
ansais rauhan, Mun syndin syndises lewos
Mun saatti tuonen cauhan; Aut Zesu y-
lös harwoihis, Et sielun lewon löydäis nijs
Ja tondon puhdistuxen!

8. Sun cuollos on se Perustus Joca
ei coscan lange; Waick' tunnollan on wa-
ristys, Ja rascas cuorma sängen; Nijn
sinun haamas Zesu Christ, Mun taita
paranda wißist; Nyt sthen uscos turwan.

9. En enä elä synnissä Nyt tahdo lihan
mieles; Waan tahdoisin nyt löytyä Sill
oikial caidall tielle: Ann Zesu uscon wah-
wi-

wistus, Ja sydämeni uudistus! Täll' tu-
wall' tulen tygös.

10. Eiäk' mulda ruutu Jesuinen, Mä
kõyhä, sairast olen, Eiäk' haavoitet' on sy-
dämeni. Mun sielun murhes euolen, Jos
ettis, o Jesu suloinen, Mul ole fangen
arminoien, Ja syndin andex anna.

11. Ach, siben luotan sydämešt' Ettis'
Jesu peset haawat, Sun pyhäl' callil we-
relläs; Nän murhelliset saawat Sen lohdu-
turen, cuin Sä siiot, Näl eiäkil' cum Sä
tygös tuot Sun Jäs werämisel.

12. Ah käännä Jesu sydämen Tuur
oikiaan järjestyreen; Saat synnin tietä
hyljämän, Ann uscol menestyren, Ja uus
sydän minuun luo, Ja uuden hengen mi-
nul suo, Sun henges hallituren!

13. En enä rahdo synnin tiel, En loue-
koon paatunuitten, Jos sinun armos löydän
wiel, Cans muitten ešiwitten: Ann sinus
elän, euolen myös, Joc' comas murhes
rissin työs Mun edestäni kärsiet.

14. Nutt että Välleappalet Nauttisen
oikias uscos, Sun Sanas uscon, ešin tiel,
(Waiäk' atas ombi tusca,) Cuiin saatta wi-
moin häisen, Siil' caldat tiellä, elämän;
Nän rauhan tien myös löydän.

15. Nutt että Herran pöydel kähyn Sun
rackaudes muistax, Waiäk' wihelijäisyyt' olen
tähyn, Sun weres cuiteng sulsta Mun syn-
din minust, Jesu, pois, Ja waiäk' en mä-
tän igē woi, Sun weres anda woiman.

16, Mut' etten casten unhoda, Waan nytt
sen lison pidän, O Jesu minu wahwista;
Pois juocost saata niiden, Jote luoruroat
sun armostas, O Jesu elon ruhtinas, Mut
Jesu, Jesu, Amen!

* * *
Psalm. 38: v. 4, 5.

Ei ole terweys minun ruumisani, si-
nun uhcaurestas, ja ei ole rauha mi-
nun luisani, minun syndeimi tähden. Sil-
lä minun syndini, käywät pääni ylitse,
niincuin rascas cuorma owat he minulle
ylön rascari tullet.

Jer. 3: 12, 13.

Käännä sinus sinä wastahacoinen I-
srael, sano Herrra, niin en minä käännä
nä caswoani teistä pois: sillä minä o-
len laupias, sano Herrra, ja en wiha-
siu ijancaidifest. Tunne ainoastans si-
nun pahatekos, ja ettäs olet Herrra was-
stan syndiä tehnyt;

2. Cor. 5: v. 19.

Jumala oli Chrisiures, ja sowitzi
mailman itze cauttans, ja ei lufenut heil-
le heidän syndiäns, ja on meisä sowin-
non saarnan säännyt.

Apost. Teco kirj. 3: v. 19, 20.

Uijn tehtät parannus ja palaitcat, et-
tä teidän syndin poispyhitäisin: cosca
wirwottamisen ajat tulewat Herrran cas-
won edestä, ja lähettä sen, josta teille
ennen saarnattu on, Jesuren Christu-
sen.

Marc.

Marc. II: 9. 25.
Tehät parannus, ja uscocat Evange-
geliumi.

Colmas Wiersi.

Sen herätetyn ja uscowaisen Sielun Jumalan
rauhan löytämiseft Jesuren Christuren caut-
ta, ja sen rauhan wiskendest uscosa, ynnä rue-
couren cansa wahwisturest siinä armosa.

Weiss. c. Käy nyt sielun caikel mielel 20.

1.

W Inun tundon löyft rauhan, Coscan
Jesust lähestyn, Waikka murhen
allot pauhais, Ennen kuin mä me-
nestyn Rauhas raiti Jumalan; Cuiteng
mä nyt nautit saan Weren anston sorwin-
noxi, Tundoni puhdistuxeri.

2. Siinä rauha löyttä misän, Jos ei
Jesust lähenny, Hengen murhes usco lissä:
Sielun cuorma wähendy, Cosca Jesus
laupias, Ewangeliumin sanas, Cocco tygöns
rasitetut, Sielun wairwald ennätetyt.

3. Tuli-tes on ensin pelco Ettei Jumal
hylkäis pois: Sillä synnin suuri welca E-
paukos cuollon tois: Waan kuin Jesus
lähendy, Armon woima enändy, Täydel
uscol Sielu luotta Sowindoon, kuin ar-
mon tuotta.

4. Weren Sowindohon caiket Tonga
Jesus ristin pääl, Weri-haawoifansa wai-
cut, Wihan myrskyn tuimal saäl: Cosca sy-
dän awandu, Silloin armo lähesty, Hen-
gellisen rauhan saapi Sielu ilox käsitetpi.

5. Ah!

5. Ah! euing suloinen on rauha Ah dis-
sterul sydämmel, Cosca roihan allot rauha
Uheautten myrsky sääl: Waan ei mu, euit
JEsuxen Weren rauha, duomion tien Sul-
je, sielun elämäri Syndein andex saamiseri.

6. Niincuin fangi telvitettu Tecoins cauti-
ra hengeldäns; Citein cöwin kunnitettu, Ei
pääs. itän irrallens; Ellei armon julistus
Tapaktu, ja todistus: Eli niincuin sodan
fangi Työtä teke rauta cangell,

7. Wäsytetän monel muoto Orjudes, eick
päästö cuul', Murhes, waimas, niincuin
luotu Kärsimään, ain täyry oll': Ah euing
on sil suloinen Rauha ja halullinen? Niin-
cuin unex ilo näky, Rauha, rauha tämän
teke.

8. Niin se murhellinen sielu Tunde rau-
han suloiex Cosca wäsy surkia mieli, Ja
sitt' armo elämäx Teke cöco sydämen, Sier-
lu wapar päästetän Synnin duomion sitchi-
stä, cuollon cuopast hirmuisesta,

9. Tämän rauhan löytän' olen Nytt mä
haawois JEsuxen; Jos mä elän eli cuolen
Niin on JEsus tykönän, JEsus on euit
pelasta Calkest synnin welasta: JEsus on
cuin Sielun wirwott' Synnin duomion sit-
teist kirtwott',

10. Pyhän hengen todisturen Annoi mi-
nun sydämeen, Cautta callin lunasturen
Hengellisen elämän: JEsuxes nytt ripun kiin;
Uscen cautta turwaisin Hänen armons;
niin sain elon, Nytt mä riemu randaan
melon.

11. Mut' o JESU armollinen! Et' sin
armos mahwistun, Et' sinust pidän ka-
nen Uskos; ja jos combastun, Mut' JESU
laupias, Etten langeis coconas, War-
tel myös ain combastuxist, Langemuren kiu-
saurist.

12. Minä olen riuheliäinen, Könhä, heic-
ko weimatoin, Sinä JESU uscollinen, Si-
nun amullas mä woin Rauhan elos; wael-
da, Kacas JESU huojenna, Cosca co-
was kiusauris Rauha lymmy coetuxer.

13. Sielan utstä jällens kirtwot Rau-
han turpoon suloiseen: Murhellisti muie
mös wirwot, Näytä wetes armon tien,
Kändymises toises, Elämän ain uscon ties;
Kewiän uscon rauhaa eateais Suruttomain
sitet eateais.

14. Sill' ne suruttomain silmät Sokeat
teke, pimittä, Et' oikia rekte ilmoit', Tuin
on ain se eaita tie, Jonga JESUS opetti,
Ulkellans osotti. Murhen läpis tairoan cul-
ten Se ruuin synnin pojes sulke.

15. Tässä murhes rauhan halu Ensis-
kens ilmoitta, Sill' ei se nän tule fala Et-
tei murhet tuta saa: Murhes rauha suloi-
ser Löyty ja halulliser. Weren rauha ristin
päällä, Cusa JESUS kärkei täällä.

16. Mut' sin suruttomas mieles, Syn-
nin rauha turmele Halun sydämes ja kieles,
Tios ja toimes: näky se Suruttomain elä-
mest, Sin ei lacka pitämäst Synnin or-
jus Sielu kane, Hengen rauha ei näy siinä.

17. Min mä tallek itän culin, Ennencuin
mä Jesuken Minun sydämehen sulin, Us-
scon moimas eläwän; Ettei hengen rauha
mull, Minun sydämehen tull', Ennen cuin
juur käändymiseen Sydän käändyi uscolli-
seen.

18. Jesu sinul olcon kätös, Joca wa-
lon annoit mull; Cuollun olin synnin kätös,
Jesús herätt', annoi tull' Uhtan portin lä-
pigen Herran armo kääntäen; Armon löhe-
sin, Sielun elä, Sekä tääl ete' wimein stellä.

* * *

Psalm. 51: v. 10.

Anna minun cuulla ilo ja riemua, eta-
tä ne luut ihaisluisit, joteas särkenyt olet.

Rom. 5: v. 1, 2.

Etä me siis olemma uscosa wan-
hurscaxi tullet, niin meillä on rauha Ju-
malan cansa, meidän Herran Jesu-
sen Christuren kautta: jonga kautta
myös meillä oli tygökäymys uscosa
tähän armohon, josa me seisomma, ja
kerseamme meitäin Jumalan cunnian
tolwoista.

Rom. 14: v. 17.

Ei Jumalan waldacunda ole, ruoca
ja juoma, mutta wanhurskans, ja rau-
ha, ja ilo Pyhäis Senges.

Ebr. 3: v. 14.

Me olemma Christurest osalliseri tul-
let, jos me muutoin sen aljetun uscon
oppun asii wahwans pidämme.

Uel.

Heljäs Wirsi.
Uscowaisen Sielun hengellistä sodasta ja voit-
tosta, sisällisestä ja ulkonaisestä, se on sisällistä
kiusausta, ja mailman ulkonaista rauhatto-
mudesta ja wainomisesta Jumalan lapsia vastaan,
ynnä lohduksesta sinä Sielun tilassa.

Beisatan kuin : Suru ilon edel 2c.

I.

S Boiton rukkinas, Mun Sielullen
racas, O Jesu, armahd päällen,
Culkelsan caidall tielle: Aut sodas hen-
gellhes, Ja uscon woima lisa!

2. Tääl ombl ain sodas Joc' woitta
tahto taas, Joc' tahto rippu kani Jesu-
res, nän hän siinä Saa culke caidall tielle,
Eik' Jesusta pois kelledä.

3. Täs' meren Cowindo Sen oikian
rauhan tuo, Niill' uscollisil aina, Toit Ju-
mal' armos laina Ett' kilmotuxen retkel Min
käydä joca heffel.

4. Eihan himot omat kuin vastaan soti-
wat, Ne cuolettaman pita, Eik' noudatta-
man nyrä. Christuxen omat aina Kristin
cautt' himot paina.

5. Silmist, muist' jesänist pahennus pois
pudist, O Sielu: sydämesäs Nän wael
uscon tiesä, Ett's coscan syndijn suostu,
Nän uscon tietä suostan.

6. Mailman kiusaus Wälberän ja pahuus
Nuhel pahennust vastaan; Wälkäin mail-
man lasten Pahuden neuwon seura, Ja
paulat jalopeuran.

7. Täs' Hengen warustus Takwitan al-
na

na uus, Jumalan Sanan miekka, Joill-
leikka pauhat miekka, Totuden wyö ja wo-
ima cupceet warusia toimeen.

8. Tästä wanhurskaus On rintoil mah-
stus, Tait' sota aset otta Se cuin täs' ar-
moon luotta: Uscen kilwel te woitte Sam-
mutta nuolden toita;

9. Jote' omat tuliset Helmetin kixinat,
Ettei ne sytyt tulda, Viel enemmän c-
luullan; rucous nöytä, hatras, On oikian
arvon warras.

10. Carikan weten cautt He woitte, et
täst' autt' Oritän oma woima, Ei wisaus
ja toimi: Jumalan Sanan cautta Myös
JEsus aina autta.

11. Tästä sodas nautit' saat Min wot-
ton lackamat, Ja rauhan hengellisen C-
oikias caidas tiesä; Se cuin ei sodast tiedä
fangix se pois wiedän.

12. Viel waino mailman Saatta myös
tästä wainon; Ei JEsus rauha lama C-
uineen jällens paina, Wainoll mailma telte
Sen cuin tästä armoon selki.

13. Mut' tästä on lohduus, Ilo ja rie-
mu uus, Jumalan lapsil totta, Jote' H-
erän woimaan luotta; Eill' JEsus aina aut-
ta Juur hänen werens cautta.

14. Uscen coeturet Tästä on tiusauet,
Ett' kärsiwäissos loistais, Ja usco synnia
poistais: Ja cose mailma waino, Nyn Ju-
mal ilon laina.

15. O JEsu taclahin Min C-
musst pidän-
tqn,

Min, En sinust tahdo erit' Watk' sodas
olen perät; Sill' sinun cauttas moitan Ja
woiton wirttä soitan.

* * *
Job. 7: v. 1.

Kitö ihmisen aina pida oleman sodas
maan päällä?

1. Tim. 6: v. 12.

Kilwoittele hywä uscon kilwoitus, ic.

2. Tim 2: v. 5.

Ja jos jocu kilwoittele, niin ei hän
eruunata, ellei hän toimellisest kilwoittele.

1. Pet. 2: v. 11.

Wältäkät lihallisia himoja, jotka so-
tiwat sielua wastan.

Gal. 5: v. 24.

Jotca Christuren omat owat, ne o-
wat ristinnaulinnet lihans, himoin ja
haluin cansa.

Matth. 5: v. 29, 30.

Jos sinun oikia silmäs pahenda sinun,
niin pubcaise se ulos, ja heitä pois tykös,
sillä parempi ic.

Matth. 18: v. 7.

Woi maailma pahennusten tähden ic.

Psalm. 1: v. 1, 2.

Nuwas on se joca ei waella Jumal-
lattomitten neuwosa, eikä astu synnei-
sten teille, eikä istu cusa pilcajat istuwat
waan rocasta Seran lakia, ja ajattele
hänen lakians päiwät ja yöt.

Eph. 6: v. 13, 14. ic.

Sentähden ottacat caieki Jumalan so-
taaset,

laaset, että te woisilla pahana päiwänä
wastan seisoa, ja caitis astois pysyväi-
set olisitta. Niin seisoat wyötetyt cupei-
stä totuudella, ja wanhurscauden tinda-
raudalla püetetut. 10. Mutta caitis otta-
cat uscon kilpi, jolla te woitta sammutta
caicki sen rumän tuliset miulet. 10.

Glness. kirj. 12: v. 11.

Ja he owat hänen woittanet cait-
han weren cautta, ja hänen todisturens
sanan cautta: ja ei he heidän hengens
cuoleman asti racastanet.

Luc 12: v. 51, 52, 53.

Luulettaco että minä tulin rauhaa lä-
hettämän maan päälle? en, sanon mi-
nä teille, mutta eripuraisutta. Sillä täs
stedes pitä wiisi oleman eroitetut yhde-
sä huonesä, colme caita wastan, ja ca-
xi colme wastan. Isä eroitetan poicans
wastan, ja poica Isää wastan 10.

Gal. 1: v. 2, 3.

Minun rackat weljeni, pitäkät se sulaa-
ha riemunä, cosca te moninaisijn kiusa-
urijn langette: Tieten että teidän uscon-
ne coettelemus waicutta karsimisen (ei
li karsiwäisyyden.)

Gal. 5: v. 21.

Giobin karsiwäisyyden te oletta cuullet. 10.

Gal. 1: v. 12.

Mutuas on se mies joca kiusauren kars-
silla cosca hän coeteldu on, niin hänen
itä slämän crunun saaman, jonga Jue

mala niille luwannut on, jotca händä
racastawat.

Rom. 8: v. 37.

Mutta nijsä caikisa me ylitze woitam-
me hänen cauttans, joca meitä racasta-
nut on.

Phil. 4: v. 14.

Rijtetty olcon Jumala, joca aina an-
da meille woiton Christures:

Wides Wirsi.

Jumalan lasten rauhan pitämiseft hhteises racau-
des caikein ihmisten, canša, kårsimises ja rac-
taudes myös, wihollisiatin wastan; ynnä ma-
 ilman ystävöiden rauhan wältämiseft.

Weis. cuin: **Etkös ole ihmis parca 20.**

1.

S Engellisen rauhan cujat owat lujat;
Cuiteng rauha mailman ei täs sihen
sowitetta, secoitetta: Jesuren pi-
dän oman.

2. Pidän rauhan caikein canša, cobda-
stansa, Jos se mahdollinen on; tämä Je-
suren on rauha ei se pauha, Joca löytä uu-
den wuon.

3. Mutt' cose' tämän rauhan pidän joucos
widen, Näin colm' igens eroitta Sotiman täs
cahta wastan jotca hasta Eihan mieles wai-
wota.

4. Kårsimises silloin elän caidal tielle, Pi-
dän rauhan kårstein, Racastan mun wihol-
listan wainollistan Näin me rauhan töitä teim.

5. Waan en suostu sihen rauhan joca pau-
ha

ha Synnin suruttomides, Sill' se rauha on
mailman Sofia silmä, Eikä sormi useon ties.

6. Joca tahto sormitella siiositella Jhens
pahaan mailmaan, Ja sen ystävyyttä hala
perän pala, Wihamies on Jumalan.

7. Täs on lepo hengellinen esiminen Sie
lun lepo Jumalas; Ei mailman ystävyydes
miellstydes synnin himoin heemas.

8. Tuin mailma sit on waстан, pilca, haa
sta, Ettei saa täs' Suoston, Menollans myös
waстан soti sodan tuopi Niin on JEsus taas
lepon.

9. JEsuren stis rauhan pidän eikä niiden
Rauhan igen' secoita; Jote' sill' lamial tiellä
culke, toden sulke Ulos omast seurasta.

10. JEsu wahwist tähän rauhan catkais
nauhat Jote' mailman rauhan mie, JEsu
aina tue, wahwist, useos rohwas, Waict täs
myös on calta tie.

* * *

Ebr. 12: v. 14.

Uoudattacat rauha caickein canssa ja
pyhyttä, paigi joita ei yrikän saa SBr
ta nähda.

Rom. 12: v. 18.

Jos mahdollinen on, niin paljo kuin
teisa on, niin pitakat rauha caickein ih
misten canssa.

Psalm. 120: v. 6, 7.

Se tule minun Sielulleni itäwäxi, astu
wa niiden tykönä, jotea rauha wihawat.
Minä pidän rauhan, mutta kuin mind
uhun, niin he sodan nostawat.

1. Thess. 5: v. 14.

Olcacat kätswäiset jocaizen cansa.

Rom. 12: v. 14.

Siunacac wainollisian: siunacac ja
alkat sadatelco.

Eph. 5: v. 6, 7.

Alkat andaco yhdengen pettä teitan
turhilla puheilla, sillä sentähden Jumala
lan wiha epäuscoisten lasten päälle tule.
Alkat sentähden oleo heidän osawelijens.

Jac. 4: v. 4.

Mailman ystäwys on wiha Jumalaa
ja wastan.

Cuudes Wirsi.

Rackauden ja rauhan siicist ylös herätettyin Ju
maian lasten wäille jonga alla myös erino
mattain tottelewaisudest Jumalan Sanalle eai
kisa, uhrudest ja hywän järästören pitämisesi,
rackauden ja rauhan sidetömmille neuwori ja
waroituxeri edespannat, secaseuran wältämi
set.

Weis. c. **S**erra siuna meit ja auta re.

I.

SUlcac herätetyt sielut, Rackauteen ke
stenens; Babylonis muinen kiellet Sec
coitettin erinäns: Waan täs' JEsus
rafenda Rauhan, rackauden saa, Joca lähes
JEsust culke, Oman toimen ulos sulke.

2. Ottacac siis aiwoist waari, Secaseu
ran secoitus Kopa on ja kylmä taari Cui
on mailman lopus; Cill' jos mahdollinen
on, Walituckin suosion Erytysten igens ai
nais, Rauhan sitet poses kannais.

3. **S**erra

3. Etkät sitä tässä rauha Rauhan siteit
noutacat, Jos maailma ridois pauha, Niin
te cuiteng soutuacat Niina rauhan hominaan,
Oman mielen capinan Wältäkät: sill' ristin
päällä JEsus rauhan rakens taälä.

4. Ensimmäinen rauhan side On, ett' N
on Perustus, Jota käsittäres pyhä, We
ren anston armo uus, Cuin on callijs cuole
mas JEsuren, sit' eläwäs Uskos egi Perus
stuxer, Synneistansä puhdistuxer.

5. Ei täs muuta perustusta Tukaan löyde
Sielullens; Syndein ander andamusta Ei
kä käsit' teoillans; JEsuren täs yrin työ
Synnin duomion maahan löy, Synnin
mallan tucahutta, Cosca armo uskos tuttan.

6. Hyvät työt sit wasta kelpa, Cuin on
armo JEsures, Cuin on rois se synnin wel
ta Weren puhdistuxen ties: Cuin sijn' Sie
lu rippu kün, Niin saa armon teoihin Ju
malan myös mielen jälken, Eikä cuole enä
nätken.

7. JEsus on se yli Paimen, Cuin myös
lambat cocon saa, Ja ntn rauhan saatta toi
men, Hän on Pää loc yhdistä Caicki rumit
läsenät Enimmät ja pienimmät; Tähän pe
rustuxen culje, Eriseuraa ulos sulje.

8. Toinen side HErran lana, Sihen
aina suostucacat, JEsus coco niincuin cana
Cipeins alla lackamat Sanan eugumiserä
cautt, Ei täs oma woima aut': Sanaan suo
stucacat ja cuulcacat Sanan siteihin myös tuleat.

9. Ei sill' oman mielen polul, Josas kerwi

in waliget, Waan et wainoa ota olal' Käy-
stain sit eaita tiet: Sun et sowi wetämän
Mhta häst ollengan Murhellisten Sieluin
eanka, Jote käy risti olillensa.

10 Ota siis myös risti päälles Lähde JEs-
sus seuraman, HErran joucko kärsi miele,
Murhen loros euljetan: Se cuin kylwä ky-
nälil Nättä käsil iloisil. Mutuat ne murhelo-
lisset, Lohdutust nhl JEsus lijä.

11. HErran sanal pitä cäikis Annettaman
oikeus, Cäiekin aicoin, cäikis paicoin, Se on
Sanalle totuus: Mhtan portin läpizän Löytä
Sielu caidan tien; Murhelliset wirwotetan
Mhdisturist kirmotetan.

12. Wyhydest ja hurskast mielest täs myös
ibes harjoita, Sydämes ja myöskin kiele
Löis ja teois: oienda Anna Sanaan elämes,
HErran armo kerjätös: Sanan jälken ibes
käytä Nhn etts' wilpi wirheit täytä.

13. Jos ets' ota wiisu waari Sanan o-
jennuresta, Nhn sä joudut nütten parin, Jote
ca huikendella saa Oman mielen sowingos,
Ei' ol tundo sydämmes; Mitä kieli puhu
wäärin, Hymä paha nhten kääri.

14. On siis HErran Sanan woima Kau-
han sibe suloinen, siinä rauha tule toimeen,
Secaseura hyljätän; Oman mielen witsous
Ei se ol' cuin secoditus: HErran sanan nuh-
teen suostu, Nhn ei omas mieles juosta.

15. Päälles pue laupeutta, Määrnyttä
nöyryttä, Ja myös hengen hiljaisuutta; Pitkä
mielisyden sää, Täs' myös rauhan rakenda,
kärsi-

Kärstväishys huslenda, Toinen toisel ander
anna, Nän sä rauhan tygös kannat.

16. Nänquin Christus ander andan' Sull
on sulast armosta, Nän sä walituret canna
Somindoon: ja cuoleta Unsehs caicf tykö-
näs, Raakautta puetes Sinun pääalles: täy-
dällisen Siten raakaus täf' lisa,

17. Colmas rauhan side liene Casten
liton tunnustus; Tule castes luttion tänne,
Nän se on sull' ennustus, Että nänquin Ju-
malan Rauhan pidät laupian; Nän sä rau-
han tietä culjet Seeseuran ulos suljet.

18. Neljäs side Herran Pöydän
Dikja on osallisuus, Yhdistyksen anda täy-
den Ruumin weren nautimus; Yxi ruumis
Christus on, Yhder ruumix temmatan, Jo-
ca uscos eläwäsä Jesuxen saa nautit' täsä.

19. Wielä wides side liene Ruoukes
yhdistys; Sillä Jesus tule tänne Eusa se on
mielistsys, Että eax ja colme myös Dwat ru-
ouksen työs; Rauhan ruhtinas on käffel,
Lahjat anda orwoll, läffel.

20. Cuudeis side Hengen lahjat Pa-
rannuxen tarper on; Kylmäin sydändengin
pohjat Hengen tuli temmatcon Raakautteen
shetymän, Rauhan tietä culkeman Toimen
toisens parannuxer, Tustis wairwois kewiruxer.

21. Tämä Hengen lahjain puutte Her-
ran Sanan totudes; Et' jos ylöncahes suut-
tu Sihen jocu käwiäs ties: Raakauden kyl-
mäs saa, Jocainen siis tarcoitta Oma wisa-
uttans noua, Joca kylmäin randaan souta.

22. Hengen hädists ja rauha Toimen
loisens seuramat: Neanoita se wiel rauha Jor
ra pyrki laekamat Omas wiffaudesans Py
fo omas mielesans, Eikä rucoil Jumalalda
Pyhää Henge Laupialda.

23. Seizemennex siteer metä totuden
m'ös rakkauts/ Ei se sydänd kysmär iätä,
Eodes löyry ilo uus rakkouden suosior, Rau
ha syndy suloisex: Cusa totuden täs löytä
Kacas sydän sitä noua.

24. Mut' se eum ei totuut hala, Eit' siin'
tiesä waella, Pitä ynfyden sala Cosea totuut
euulla saa, Suuttu wastanhacoisex, Eri po
jes rauhan tiest: Tul siis totuden täs ha
lun Nain sä rauhan tielle palat.

25. Tahderannex siteer löytän Nöyräs/
Hyvä järjestys; Ettei eucan ylös täytä: O
man mieles wiffaus, Kikko uusein rauhan
tien; Mut' se nöyrä; hiljainen, Alhaisudes
rauhan reitel Waeldapi ioca heitel.

26. Nöyräs pitä järjestyksen, Cukin om
bi alhainen Ihesäns, ja hädödytyksen Esi
cukeng jocainen, Ja jong Herra somelijar
Ete muitten paimenex Ei pyh igens corotele
la, Nanda eunnian Jumalalla.

27. Saarnan säännön nöyräs tietä Oles
wan m'ös Jumalald, Eikä armon aica wies
tä, Waellures lamiald. Wastoin sanan ope
rust; Waan täs egi laeucust Tulla euahaisue
den restäl Sydämehens toden kätke.

28. Lunde työtä tekewäiset HErran seuras
eunnasa, Jote' on igens kätewäiset Uscollis
sna

ma wirasa, Rauhan pita nitten cans' Rauhan tiellä ollesans; Rackaudes aina elä Waeldapi caidal tiellä.

29. Nöyrys järjestöksen löytä yhteises myös elämäs, Wanhemmille cunjan nähtä HErran käsky noudates: Nuoret olecan alkaisset Wanhoil, ja myös cuuliaisit, Waan ei HErran käsky vastaan; JEsus on teit callist ostan.

30. Esiwallal cuuliasutta Ei myös nöyrys turmele Cuuliaisuden ahkerutta, Rauhan se myös omibi tie lllconaisit elämäs; Palcolifet mielellens Jfännillens palwelluxen Tehtön, Nün saa menestöksen.

31. Ei täs armon tila näitä Järjestöksi toisex tuo; Paremmiin se igens kanta Nais, jol' armo walon suo; Sil se HErran pelwosa Tunnon tähden tarcoitta, Nöyräs cuuliaisudes elä, HErran sanan cunnian täälä.

32. Rackautta toisen werran Uumotetus tilasa Nöyttä Jfännät ja HErrat Wanhemmatkin pitiasa Järjestökses tacaisin Ulemmaisil: armo nün Caihis säädöyis taita coitta, Armo caicci esteet woitta.

33. Nün myös huonellises tilas, Uuiois käskyn järlestöys Covi HErran sanan wailos, Armol on se menestöys: Mies se täs on waimon pää Waimo alammaisex iää Hywäl mielcl HErran tähdän, Nün ett' armo caicis nähdän.

34. Waan nün, ettei näisä tilois HErran käsky kylmene, Wimeisen myös ajan wilus Caihis näis on caita tie. Jfää, Uiti, sifarta
Web

Wellää myös äi' racasta Uliß Herran, eis
tä waimoo, Eikä lasta; ole caino.

35. Ahderennex siteex pytä halu eri-
seuratoin / Syn ei ridoil ole sytä Parvial
rackaudel woin, Caicki yhteen käsittä, Jöita
murhe wäsytätä Caidal tiel, ja kārssi waimo,
Ox on tie cuin wetä taimon,

36. Caicki jotea lohduetetan Murken jäls
kän suloisest Jesuxes, ja pelostetan Fangeu-
dest kadiast, Synnin duomioist, wallasta:
Caicki niit moi racasta Weljellises rackau-
des Usco armon wäkerohdes.

37. Caicki jote jäll' kiusauxes Tuoret wetä
tä hutawat, Coetuxen ahdistuxes Nūncuin
peura janowat Elämätä Jumalat, Hymnin
töihijn ahkerat, Herran tahto tehäxensä;
Sanaa seura mielellensä.

38. Caickijn näihin sopi rauha, Wainotuul
myös ynnä cans Jöit' mailma wastan pau-
ha, Fangeudes ollesans Jesus myöskin e-
pitän Uscomaisild opitan: Uscon rackaus se
lemi; Hetken = usco poses häwi.

39. Kymmenettä sidet nouta Rauhan
hywä menestys, Joc' on laupeuden pou-
ta Jhe työsä lämmitys: Tarmikewat jäsenät
Kuoki, juota pienimmet, Jowaisit ja jano-
waisit; Waatet' mielellens alaiita.

40. Rackauden töitä toimit Ahneudest eri-
ä, Nūns saat rauhaan uuden woiman Siu-
nauxen peria; Älä ole teptoin Wisu, walju,
woimatoin; Hedälmistens puukin tuttan,
Nūns nget armon awarutta.

41. Cuoller usco ilman töitä Vielä nyt
fin luetan, waikka stelu armon löytä Ilman
töiden ansiot waan: Mut se cuin täs' armon
saa Töist sitt igens harjoitta: Jos sä tröt
täs' pois lätät, Nän sun uscos cuoller metä.

42. Alitz caikein, rauhan waati HERRA
ra tule/ kyrusta. Joca welkein cansa soti,
HERRA sen pois eroitta Hänen tulemisellans;
Duomar souu cobdastans Cansa palweljas
äl' haaka. Että sodast kyrust lacka.

43. Älä huoca weljäs wastan, Duomar
owen edes on; Monda mailmangin lasta Lu-
ke parhar suosion Waikka wiel siin lawias
ties suruttomas elämäs, Eik siis enämb rau-
han tiellä Suosio löndyis nytkin wielä?

44. Ei täs' suingan suosio kelpa Ilman
HERRAN totutta, Totuudes se rauha selki'
Ann siis hengen talutta Sinu sanan totuteen
Rauhan siteet pueten Sinun päälles, ilman
wilpit: Siinä loista uscon kilpi.

45. Jongun ystäwyden tähden En saa to-
dest eraita, Mut tul' myös se caikein näh-
den Totuuteen, ja racasta Nite cuin pytä
maelba Totuudes ja seurata Sanan totuut,
asiois caikis HERRAN pelmos caikis paicois.

46. Sil ei täs' personan muoto HERRAN
edes capota; Rackaus on lawiar suotu, Caice-
kein trö cuin tarcoitta, HERRAN pelmos ee
lämän Jhe töisä tekemän Elämän wanhu-
scautta, Hedelmistens puu täs' tuttan.

* * *

I. Pet. 4: v. 7, 8.

Mutta nyt caikein loppu lähesty,
Uijn

Uijn oleat sis raitit ja walpat rucoiles
man. Mutta ennen caickia pitäkät käste
nän palawa rakkaus: Sillä rakkaus peit
tä paljo rikoxita.

Jac. 5: 8, 9.

Uijn oleat te myös kärsiwäiset, ja
wahwistacat sydämen: Sillä Herran
tulemus lähesty. älkät huogateo, rakat
weljet, toinen toistan wastan ettet te ca
dotetuxi tulis. Caço, duomari seiso on
wen edes.

2. Cor. 13: v. 11.

Wijmein, rakat weljet, iloiteat, oleat
täydelliset, lohduccacat teitän, oleat yxi
mieliset, oleat rauhalliset, niin rakauden
ja rauhan Jumala on teidän cansan.

Epl. 3: v. 12, 13, 14.

Uijn pukekat siis teitän, niincuin Ju
malan waliut, pyhäät ja rakat, sydäme
lises laupeudes, ystävyydes, nöyrydes
hiljaisudes ja kärsimises: ja kärsikät toi
nen toistan: ja anderi andacat toinen
toisellen, jos jallatin on cannetta toista
wastan: niincuin myös Christus teille on
anderi andanut, niin myös tekin tehtät.
Mutta ylixen näiden caickein pukecat
päälleñe rakkaus, joca on täydellisydē side.

Eph: 4: v. 3.

Abkeroiteat myös pitämän hengen yhä
teyxtä rauhan siten cautta.

1. Joh. 3: 17, 18.

Mutta jos jollatin on tämän mailman
hywoyt

hywoyttä, ja näkis weljens Tarwitzewan,
ja sulke sydämens hänelä, cuingast Jum
malan raakaus pysy hänesä. Lapsucaise
ni, ältäm raacastaco sanalla eli tielellä,
waan työllä ja totudella.

Ebr. 13: v. 16.

Ältät hywin tekemist, ja jacamist una
hottaco: sillä sencaltaiset uhrut kelpawat
Jumalalle.

Rom. 12: v. 13.

Jacacat oman pyhäin tarperi ottacat
mielellen huonesen.

* * *

Seitsemis Wirsi.

Rauhan rauhinnan Jesuren wimeisessä tulemisese
sta, ja walmistuksest siben, ic.

Weisatan cuin: Jolla raitis ruumis on ic.

I.

Wielut, Sielut waltuocat, Herrra tule
woimas; Parannuxes saluocat Et te
olet' toimes, Dikian uscon elämäs,
Sengellises lampus, Raakaudes palawas, Syn
dän myöskin ain uus.

2. Cosca Jumalatoinen Sano: nyt on
rauha, Silloin duomio hirmuinen Silmeln
edes pauha, Cuollen uscon surcastu Rauha
siinä waaras Calliot wuoret cufistu Röy
hän teiden haaras.

3. Eit' siis tarwit' herätä Parannuxen
woimal Waltomisen selstä, Tulla toden
wimel, Uskos ja myös elämäs, Uscon coetuxes
Rärsimisen hedälmas, Armon lohduuxes?

4. Ettei

4. Ettet lampu öljyiden Tulon huudos
sammu, Waick se toiel on murhetoin Cosca
uni temma Ulos mennet nuckuman, Ilman
öly astiois, Niin sä riennät huckuman Ty-
hiän, ylkä vastaan.

5. Herättät siis wiisammast Caičk jote'
odotatte, Ojån tulo ahkerast, Yöllä kirutatte,
ylkä vastaan lampuin cans, Citäs lamput au-
ta, Tyhmät ulosmennesäns huckan ilo nouta,

6. Ojy, öly taritan Ynnä lampuin cans
sa, Ett cose' murhe taritan, Ettet cohda-
stansa, Lamput rupe sammuman; Hetken-usco
lacka, Joca ilol aljetan; Waan nyt iteuun
nacka.

7. Mutt teil rauhan Ruhtinas Taitawil-
le riendä, Joca tunde ain omans Caičk
waarat hiendä. Toiwocat siis tulewar, O-
dottaecat riemul, Ja nyt skäwdittät taas Ru-
cousten weisul.

8. Taitawil jote' uscon ties, Coeturis wah-
wan Hengen ölyil sydämes, pshytt' ain eik
lahwen Hojes sitä caidast tiest Joca eloon
saatta; Telle JEsus suloisest Jlat rau-
han tuotta.

9. Tule JEsu joudu jo, Tule rauhan
Herra, Uscomilles apu tlio: Tule myös sen
wertan Edel woittain, JEsu Christ, Hengel-
lisel woimal Ett walitus on wiisist Caičk
armon toimel.

10. Totudes ja armon ties, Sinu' JEsu
seura; Yhdes hurscas elämäs, Ettet jalos-
peura Dikia rata secoita Yhdel turhal menoll,
Sinne tänne hajota Cavalilla keinol. 11.

11. Nuta Hesu, ettei saa Totudesta ha-
al, Nijn ett pytä waelda Lawiain teiden ra-
al: Ja ei warust igens nijn Että caidal tiels
e Kärssit ne waiwat sitn Tuin täs tule heille.

12. Se cuin oma hurscant Waltämän jo
uitta, Nutt ettei igens sowitz Cocomahan puu-
ta, Callin perustures päääl Turhuden myös
raiska, Joita HErran tuli tääl Tuhhan se-
raan paisca.

13. Armon cautt' wanhurscaus Tosin kää-
stettän Nutt sitt' cuiteng elo uus Armos syn-
mytettän: Oxi uusi ikminen uusi luondo kels-
sa Christures: sen oiklan tien Tämä ain on
welca.

14. Pyhys ja wanhurscaus Elon harjoit-
tures, Uscowaiستن caunistus Ombi waellus-
res. Uuteen Jerusalemin Ei tul' fastaisit si-
äl, Caubisturen tekewil Duomio iteu lisä.

15. Jotca walhen saattawat Pyhäst de-
waat ulcon; Pyhydes sä nähda saat Jumaa-
lan; nijn tulcon Waldacundas JEsu Christ
Bähes armon ajal, Ettei Sielut uscoes Tur-
judes ol hasal.

16. Tule JEsu, lähesty, Callin perustur-
es Anna uscos menesty Murhes tiusaurcs,
Uscowaiستن tykönä, Nijn ett waiwas suures
Pestä waatres pytäne Beres armon juures.

17. Pohdutures ynnä myös Kafendaisie
ulda, Waellaisit uscon työs, Ekisit Sinulda
Armon jocapäiwäise, Elon uudisturen, Wal-
laisit ain wäärän tien, Tulsit wahwistureen.

18. Coco elinaicanans HErra palweleman
Caatta JEsus Hengens cans Totuut raca-
staman

staman, Min se rauha menesty Tonga Jes
sus anda, Uscos ei se hämmästy, Joo
myös ristin tанда.

19. Tule Jesu selitä Sinun totuutes
Cateki pimä hämää; Walais uscon tie
Sydämil ann walo uus Sinun woimias
ta, Sinun waldas waicutust Armo awautta

20. Tule, Jesu Guloinen, Tul nyt he
rättämän Nuokuwaisen morsiamen, Uusi
lohdartaman, Walmistuksen mielellens Sinu
ylkä mastan; Herät Sanan woimalla Mal
man myös lasta.

21. Sinun murhees, Jesu Christ, Cate
ken asian jäten, Ja nyt toivos iloises Nämä
mirret pädätän: Tule Jesu, elo uus, Amen
Jesús tulcon! Kijtos cunnia ylistys Jesu
rel ain oleon.

Jlm. K. 16: 17. Tarko minä tulen niin
etiä waras: autuas on se joka walwo, ja
kätte waattens, ettei hän alasti käwis, ja
ettei hänen häpiäläns nähäis.

2. Pet. 3: v. 11, 12, 13. Että caidek nämä
pitä catoman, mingäcaltahet teidän tui
filloin olla pyhisiä menoisa ja Jumalissi
desä: Tisn että te odotatte ja itäwöizet
te Jumalan päiwän tulemistä, etc.

Jlm. l. 22: 17. Ja Sengi ja morsian sa
nowat: Tule. Ja joka ciule, se sanocan:
Tule. Joca jano, se tulcon, ja joca tahjo,
se ottacan elämän wettä lahjari.

Phil. 4: 7. Jumalan rauha, joca caiten
ymmärtöyren ylitse käy, warjelcon teidän
sydämen ja teidän-taiton Christures
Jesures.